

HAŞR BEDENSEL Mİ RUHSAL MI? (9)

(...dünden devam)

Müslim’de ruhların cesede reddedilmesinden söz edilir ama cesedin içine sokulacağı ibaresi yoktur. Hadislerde geçen “redde-dilir: geri çevrilir, döndürülür” ibaresi, ruhun, cesedinin bulunduğu yere, kabrinin civarına gelmesi, cesedini görmesi anlamını taşır. Ruhun, cesedinin içine sokulacağı anlamına gelmez. Ruhun cesede gireceğini söyleyenler, bunun kabre ilk konulduğu zaman ve sadece bir kere olacağını söylüyorlar. Oysa aşağıdaki hadis, ruhun her gece sahiplerine reddedildiğini (döndürüldüğünü) bildirmektedir. Talha b. Ubeydullah şöyle demiş:

“Ğâbe’de malımı arıyordum, gece oldu. Abdullâh b. Amr b. Harâm’ın kabrine sığındım. Kabirden öyle bir kırâat (okuma) sesi duydum ki ondan daha güzelini duymamıştım. Allah’ın Resûlü (s.a.v.) buyurdu ki:

“– O, Abdullah’tır. Bilmiyor musun, Allah onların ruhlarını aldı, zeberced ve yakût kandillere koydu, cennetin ortasına astı. Gece olunca ruhları tekrar kendilerine (cesetlerine) geri döndürülür. Şafak atıncaya kadar böyle sürer. (Şafaklayın) tekrar ruhları, bulundukları yere gönderilir.” (Kitâbu’r-rûh, s. 222-223)

Şimdi burada her gece cesetlerine gönderilen ruh, elbette cesedin içine sokulmamaktadır. Bundan kastedilen, her gece ruhun, kabri civarına gelmesidir. İşte kabir sorgusu sırasında ruhun cesede reddi de, cesedinin yanında bulunması, kendisini cesedinde imiş gibi sanmasıdır.

İbn Hazm da, kabir fitnesinin ve azâbının, bedene değil, bedenden ayrılan ruha olacağını söylüyor. Çünkü yüce Allah: *“Firavun âilesini azâbın en kötüsü kuşattı: Ateş! Sabah akşam ona sunulurlar (dünya durdukça azap böyle sürer). Kıyamet koptuğu zaman da: ‘Firavun âilesini azabın en çetinine sokun’(deriz).”* (Mü’min, 60/45-46)

buyurmaktadır. Bu sunulma, kabir azâbıdır. Âyetten, azâbın ruha olduğu açıkça anlaşılmaktadır (el-Fisal, IV, 67)

Abdullah b. Ömer, öldürülen Abdullah b. Zübeyr'in yanına gitmiş. Asılmazdan önce cesedinin bir tarafa atılmış olduğunu görünce Abdullah'ın annesi Esmâ'yı teselli ederek:

– Bu cesetler bir şey değildir. Fakat ruhlar Allah katındadır, demiştir (İbn Hazm, el-Fisal fi'l-milel ve'l-ehvâ' ve'n-nihal, IV 67-68)

.

Kabir azâbının mâhiyeti

İnsanın dünyada yaptığı işler kaybolup gitmez. Her biri manevî bir şekil alarak zaptedilir. Bilindiği üzere konuşulan bütün sesleri atmosfer, titreşim halinde zaptedip, muhafaza eder. Hareketlerimizin görüntüsü de yine dalgalar halinde uzayda kalır, yayılır; uzaydaki sesleri, verici ve alıcı âletler vasıtasıyla kulak-larımızın duyacağı frekansa getirip duyarız, uzaya yayılan görüntüleri de alıcı televizyon aracılığı ile ekrana yansıtırız. Yani uzaya yayılan hareket-lerimizin titreşimleri, dalgaları, ancak âlet vasıtasıyla ekranda görülür. Demek ki uzay, hareketlerimizi de seslerimizi de muhafaza etmektedir. Ne hareketlerimiz ne de seslerimiz yok olup gitmemektedir.

(devamı yarın..)